

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **V. J.**, zastoupené Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2018, č. j. JMK 24449/2018, sp. zn. S-JMK 21549/2018/OD/Kš, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 4. 2020, č. j. 32 A 17/2018 - 36,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Spornou otázkou v projednávané věci je včasnost odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Městský úřad Židlochovice (správní orgán I. stupně) uznal dne 15. 1. 2018 žalobkyni vinnou z přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). Odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalovaný zamítl jako opožděné.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně u Krajského soudu v Brně, který žalobu neshledal důvodnou a zamítl ji.

[3] Krajský soud zrekapituloval mezi stranami nesporné skutečnosti, tedy že na prvostupňovém rozhodnutí bylo v kolonce „VYPRAVENO“ uvedeno datum 16. 1. 2018, ačkoliv bylo prvostupňové rozhodnutí vypraveno a do datové schránky žalobkyně

doručeno dne 15. 1. 2018. Dne 31. 1. 2018 podala žalobkyně k poštovní přepravě odvolání proti tomuto rozhodnutí. Žalovaný toto odvolání žalobkyně jako opožděné zamítl s odůvodněním, že aby bylo odvolání podáno včas, muselo být podáno nejpozději dne 30. 1. 2018. Žalobkyně však v žalobě namítala, že se se řídila datem uvedeným na rozhodnutí jako „datum vypravení“ ve víře, že pokud podá odvolání do 15 dnů od tohoto data, musí být včasné, neboť rozhodnutí nemůže být doručeno dříve, než je vypraveno.

[4] Soud uvedl, že pro posouzení počátku běhu odvolací lhůty není rozhodné datum vypravení rozhodnutí, nýbrž ve smyslu § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, toliko datum jeho oznámení. Žalobkyni bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno do datové schránky již dne 15. 1. 2018, čímž jí bylo oznámeno (§ 72 odst. 1 správního řádu). Datum doručení žalobkyně nijak nezpochybovala. Dle zásady *vigilantibus iura scripta sunt*, aneb zákony jsou psány pro bdělé, si žalobkyně měla být vědoma okamžiku, kdy jí bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno. Žalobkyně byla v prvostupňovém rozhodnutí řádně poučena, že proti rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. To, jestli bylo na prvostupňovém rozhodnutí uvedeno chybné datum jeho vypravení, které nesouhlasilo se skutečným dnem jeho vypravení, nemělo žádný vliv na běh lhůty, ve které měla žalobkyně možnost podat proti rozhodnutí odvolání, neboť rozhodnou skutečností pro počátek běhu lhůty k podání odvolání je oznámení prvostupňového rozhodnutí, v tomto případě doručení písemnosti do datové schránky. Soud tedy uzavřel, že pochybení správního orgánu I. stupně spočívající v nesprávném uvedení data vypravení na rozhodnutí nemělo negativní dopad do práv žalobkyně a vliv na zákonnost rozhodnutí.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost.

[6] Stěžovatelka namítá, že měla právo na úvahu, dle které podá-li odvolání patnáctý den ode dne vypravení rozhodnutí, odvolání bude surčitostí včasné, neboť není možné, aby k doručení písemnosti došlo před jejím vypravením. Jediným důvodem, pro který bylo odvolání podáno opožděně, je tedy omyl veřejné moci, spočívající v uvedení nesprávného údaje o datu vypravení rozhodnutí. Dle stěžovatelky je proto nesprávné uvedení data vypravení rozhodnutí vadou, která měla vliv na zákonnost rozhodnutí.

[7] Stěžovatelka se dovolává právního názoru vyjádřeného v nálezu Ústavního soudu ze dne 2. 4. 1998, sp. zn. III. ÚS 456/97, dle kterého v případě, kdy stěžovatel podal své dovolání opožděně v důsledku mylné informace o datu právní moci rozsudku, je nutné na podání hledět jako na včasné. Tento závěr je dle stěžovatelky aplikovatelný i na současnou situaci, ačkoliv se jednalo o mylnou informaci v datu vypravení rozhodnutí. Jedná se o údaj, který správní orgán uvádí na rozhodnutí obligatorně ze zákona, a lze tedy dovozovat jeho obecnou závaznost. Stěžovatelka není povinna zkoumat, zda jej správní orgán uvedl správně.

[8] Žalovaný kasační stížnost považuje za nedůvodnou a odkazuje na posouzení věci krajským soudem a svoje rozhodnutí.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a je tedy projednatelná.

[10] Poté přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž

pokračování

by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[11] Krajský soud s odkazem na § 83 odst. 1 správního řádu správně konstatoval, že datum vypravení uvedené na správním rozhodnutí nemá vliv na běh odvolací lhůty, neboť ta běží od oznámení, tedy doručení účastníku řízení.

[12] Informace „vypraveno dne“ se dle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu na rozhodnutí uvádí na základě předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení. I bez znalosti právního předpisu na základě pouhého jazykového porozumění je však zřejmé, že toto datum nemůže předcházet datu doručení. Bylo-li takto nesprávně uvedeno, jednalo se o zjevnou chybu, což musí být jasné i právnímu laikovi.

[13] Nejvyšší správní soud neshledal případným stěžovatelčin odkaz na nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 456/97. V dané věci se totiž jednalo o lhůtu pro podání dovolání, která běžela od nabytí právní moci rozhodnutí. Tato okolnost byla nezávislá na vůli tehdejších stěžovatelů, neboť se odvíjela od doručení rozsudku všem účastníkům řízení, a stěžovatelé se proto museli spolehnout na informaci, kterou jim poskytl soud vyznačením doložky právní moci na rozsudku. Byla-li tato informace nesprávná, je zřejmé, že negativní důsledky z toho plynoucí nemohly být přičítány k tíži stěžovatelům. V projednávané věci je situace zcela odlišná, neboť lhůta pro podání odvolání se odvíjí od oznámení rozhodnutí (tedy jeho doručení), jak byla stěžovatelka správním orgánem poučena, přičemž toto datum bylo stěžovatelce známo. Datum vypravení rozhodnutí je proto zcela irelevantní a, ač bylo v rozhodnutí uvedeno chybně, Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s hodnocením krajského soudu, že se jednalo o zjevnou chybu v psaní, která nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí.

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Stěžovatelka se svými námitkami neuspěla. Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[15] K nesouhlasu stěžovatelky se zveřejňováním osobních údajů se Nejvyšší správní soud nevyjadřoval, neboť se nejednalo o kasační argumentaci.

[16] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 a 7 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka ve věci neměla úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. listopadu 2021

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu